

Mănăstirea Stănișoara

Monument istoric. LMI 2010 VL-II-a-B-09699

oraș CĂLIMĂNEȘTI

Vedere Generală - Amplasament

Biserica Mănăstirii, fațadă Est-altar

Ctitor: Gheorghe Clucerul

An construcție sau atestare istorică: Datare, 1747, refăcută în 1807, 1850, 1903-1907 – conform LMI 2010

Scurtă prezentare a lăcașului de cult: Mănăstirea Stănișoara, cu hramul „Sfântul Gheorghe“, este amplasată la poalele masivului Cozia, pe versantul său sudic, pe teritoriul localității Călimănești, județul Vâlcea. Accesul se face pe valea Păușa-Stănișoara.

La Nucet-Stănișoara, primul așezământ monahal a fost un schit construit din lemn (nu se cunoaște data construirii), ce se leagă de numele sihaștrilor Meletie, Neofit, Isaia și alții, veniți pe aceste locuri de la mănăstirea Cozia și trăitori ai peșterilor de aici. În 1747, Gheorghe Clucerul, împreună cu alți boieri din Pitești, zidesc aici o biserică ce a fost pustiită în 1788 de năvălitorii turci, care au incendiat biserica, iar pe călugări i-au omorât. Între anii 1803-1806 este reconstruit schitul Nucet-Stănișoara de către monahii Sava și Teodosie, veniți de la Athos, sprijiniți de episcopul Iosif I al Argeșului, dar incendiul din 1850 va distruge întregul așezământ.

Până în anul 1864, Mănăstirea Stănișoara a fost metoh al Mănăstirii Cozia, iar după această dată, mănăstirea a devenit independentă. Actuala biserică din piatră a fost construită între anii 1903-1908, sub ctitoria episcopului Gherasim Timuș, stareț fiind Nicodim Manu. În anul 1937 se construiește biserica paraclis. Au participat la punerea pietrei de temelie șase arhieriei membri ai Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. La acea vreme, în incinta mănăstirii se găsea o casă de odihnă cu 100 de paturi.

Naos-Catapeteasmă

Detalii Pictură Interioară, Sfânta Filofteia și Sfânta Varvara

Detalii Boltă

Pantocrator

Arhitectul bisericii a fost italianul Debona Apoloni. Același arhitect a ridicat, în anul 1906, terasa dinspre miazănoapte, pe care s-a clădit un frumos pavilion în stil românesc, folosit pentru a adăposti chiliile călugărilor. Biserica cea mare este o construcție masivă din piatră, având o turlă mare, pe naos; naosul și pronaosul formează un singur spațiu mare; pridvorul este deschis, fiind susținut de patru coloane din piatră, sculptate în partea superioară; biserica este acoperită cu tablă.

Pictura interioară a fost realizată în anul 1948, de zugravul Dumitru Belizarie și de elevul său. Ferestrele bisericii au vitralii pictate cu sfinți. Mănăstirea mai păstrează câteva icoane vechi aduse de la Sfântul Munte Athos de călugării Sava și Teodosie, precum și un „antimis“, dăruit acesteia de Mănăstirea Cozia, în anul 1809. De asemenea, în mănăstire se mai păstrează și câteva icoane cu semnătura pictorului Belizarie I. Pascu din Pitești, precum și cărți slavonești de ritual aduse de cei doi călugări de la Sfântul Munte. În biserica mare se află și un policandru de la Mănăstirea Curtea de Argeș, care se presupune a fi dăruit de domnitorul Neagoe Basarab.

Așezământul monahal de la Stănișoara este unul deosebit de retras, locul și împrejurimile acestuia fiind deosebit de liniștite și frumoase, iar drumul până la mănăstire este destul de anevoios. Monahii din obște duc o viață duhovnicească aproape pustnicească, petrecând în rugăciune, în slujbe de toată noaptea, fără să le fie permisă gătirea mâncărilor din carne.